

Llums

Un relat de: [Vicenç Ambrós i Besa](#)

Brilla la llum retallant les carenes
com un escot del teu bust anhelat.
Escolto el brum enllaçant les escenes
d'algun remot instant enjogassat.

Mira'm als ulls, no m'importa què pensis,
però somriu i embruixa'm un cop més.
Quan tu m'aculls a despit dels silencis
torna l'estiu i el meu desig confés.

Ara saps bé que entretinc el neguit
alimentant la indolent reflexió.
Però també em sedueix l'envit

tant inconstant com dolç de la il·lusió.
En el vaivé de les llums de la nit,
ets un imant que absorbeix la passió.